

ROZKAZOVACÍ ZPŮSOB

1. Tykání

a) jedna osoba (ty)

Z tvaru pro 2. osobu jednotného čísla odstraníme **-st**:
du **gehst** → **Geh!**

du **sprichst** → **Sprich!**

U sloves, která v 2. a 3. osobě přehlasují, přehláska odpadá:
du **schläfst** → **Schlaf!**

du **läufst** → **Lauf!**

Záporný rozkaz se vytvoří jednoduše přidáním **nicht**. → **Mach das nicht!**

b) více osob (vy)

Tvar slovesa při rozkazu více osobám (kterým tykáme) je shodný s tvarem pro **2. osobu množného čísla**. V rozkaze ale použijeme samotné sloveso, bez zájmena **ihr**.

Was **sucht** ihr? → **Sucht** es nicht da! Da kann es nicht sein.

2. Vykání (Vy)

U vykání použijeme v jednotném i množném čísle stejný tvar – **infinitiv** slovesa a zájmeno **Sie** (s velkým S).

Fahren Sie erst nach Berlin und dann nach Hamburg. **Singen Sie** nicht jetzt, bitte.

3. Rozkaz nám všem (Pojďme...)

Použijeme tvar infinitivu a zájmeno **wir**.

Spielen wir das noch einmal! **Essen wir**.

4. Sloveso SEIN

Sloveso **sein** tvoří rozkaz přímo z infinitivu:

Sei still!

Seid brav, Kinder!

Seien wir ehrlich – er ist ein Idiot.

Seien Sie ruhig und entspannt, das hilft immer.